

РЕШЕНИЕ

№ 12

гр. София, 03.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в публично заседание на 22.12.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **7980** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК. Образувано е по жалба на Г. А. З. от [населено място], чрез адв. П., срещу писмо № ПР/Д-С-ЛЗ-218-001 от 06.07.2022г. на директора на дирекция „Социално подпомагане“ - Л., С., в което съгласно определение № 10536 от 21.11.2022г. на ВАС по адм. дело № 9854/2022г. е обективизиран отказ да се издаде задължително предписание по чл. 18а, ал.4 от ППЗЗДет.

В жалбата са наведени доводи за незаконосъобразност на оспорения отказ, като постановен в противоречие с материалноправните разпоредби, допуснати съществени процесуални нарушения и несъответствие с целта на закона. Твърди се, че е депозирал жалба в ДСП Л., че синът му е в риск, но не е получил отговор. Оспорил е мълчаливия отказ пред съда, който го е отменил с решение по адм. дело № 12629/2021г. и е върнал преписката на административния орган за произнасяне по жалбата в едномесечен срок. Решението е влязла в сила. Ответникът обаче не е изпълнил указанията на съда, като не е изготвил доклад по приложение №1а, не е изготвил пран за работа по случая, нито действията по чл. 14 от ППЗЗДет., не е спазил правилата по приложение №3 към чл. 17 от ППЗЗДет. Не е анализирано поведението на майката на детето и не е издадено задължително предписание спрямо нея. Отказът да се издаде такова е незаконосъобразен и се претендира неговата отмяна ведно с направените разноски по списък.

Ответникът – Директора на ДСП „Л.“, редовно уведомен, чрез юрк. Л., счита жалбата за неоснователна, като сочи, че са предприети всички законопредвидени действия за

изясняване на случая. Претендира присъждане на юрисконсулско възнаграждение. Софийска градска прокуратура – редовно призована, не изпраща процесуален представител.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

С влязло в сила решение по гр. дело № 74613/2017г., по описа на Софийски районен съд, на майката С. С. е предоставено упражняването на родителските права по отношение на детето Н. З. и е определен режим на лични отношения с бащата Г. З..

На 12.10.2021г. до директора на ДСП - Л. е изпратен доклад изх. № 197/12.10.2021г. за извършена социална услуга по Закона за социалните услуги от фондация „Психологическа подкрепа“, лицензиран доставчик от АКСУ, със заключението, че Н. е дете, което периодично претърпява емоционално и физическо малтретиране от страна на своята майка. Необходимо е ОДЗ към ДСП – Л. да издаде задължително предписание за ползване на социална услуга „Повишаване на родителския капацитет“ на майката му и е необходимо детето да получи социална услуга „Психологическа подкрепа“, предвид семейната ситуация, в която се намира. Посочено е, че по смисъла на ЗЗДет. и ППЗЗДет. всяко дете, жертва на насилие, е в категорията „дете в риск“ и подлежи на закрила от страна на социалната служба.

На 13.10.2021 г. жалбоподателят З. депозира жалба до Директора на ДСП - Л., отдел „Закрила на детето“ /ОЗД/, във връзка с проведена социална услуга по З. от фондация „Психологическа подкрепа“ и приложен доклад от д-р Г. К., с молба за съдействие относно продължаващо дългогодишно психическо и физическо насилие от страна на майката върху детето. С писма изх. № СГ/Д-С-МЦ/248-001 и 002/18.10.2021г. по повод депозирания сигнал са изисквани справки за детето от д-р Т. и директора на 73 СУ „В. Г.“ – [населено място]. На 19.10.2021г. е съставен работен протокол за проведен телефонен разговор със С. С. – майката на детето, при който същата е уведомена за постъпилния сигнал и уговорена среща на 25.10.2021г. от 14.00 часа, вкл. и с детето. На 22.10.2021г. в ДСП – Л. е постъпил доклад от 73 СУ „В. Г.“ за Н. З. – ученик в 4а клас, в който детето е описано като спокойно дете, което учи редовно и прилежно пише домашните си. Отнася се с уважение към учителите и по-възрастните, има приятели и е в отлични отношения със съучениците си. Емоционалното му състояние е стабилно, без агресия или негативно отношение към заобикалящия го свят. Спазва правилата в училище и обществения ред. Винаги е облечен спретнато в униформа за училище и съответния час, а извън него с нови дрехи според сезона. Отличен ученик, с прекрасно възпитание, без ситуации на конфликт или лошо поведение с негово участие, спазва правила, посещава школа по математика и пеене, винаги участва в училищни състезания, много приятен за общуване, любящ и грижовен батко. Г. З. идвал често в училището, за да се види с Н. и се интересувал от развитието му. Правело впечатление изключителната ангажираност към детето от страна на майката и бащата. В писмото е отразено, че за Н. не се е налагала намесата на училищен психолог, до момента не е имало индикации за физическо или психическо насилие върху детето от страна на семейството му.

На 25.10.2021г. е съставен работен протокол от проведената с майката на детето среща в ДСП-Л.. На същата дата е съставен протокол от проведената с детето среща /без присъствието на майката/ със социалните работници. Детето споделя, че учи в 73 СУ „Вл. Г.“ и е в 4 клас, с класен ръководител г-жа И.. Към настоящия момент има

повече отлични оценки, любимия му предмет е физическо възпитание, най-трудно му е по „Човек и природа“. Н. разказва, че майка му и баща му помагат за уроците, обича да чете интересни книжки, кара велосипед с дядо си /по майчина линия/, играе футбол с приятели, тренира карате. Н. споделя, че живее с майка си, сестра си и Н., с които се разбира.

На 29.10.2021г. в ОЗД при ДСП Л. е проведен разговор с А. Г., съжителстващ на семейни начала с майката С. С. и баща на по-малкото дете на майката. А. Г. съжителства с малолетния Н. от 2013г., когато детето е било на две години и половина. Твърди, че Г. З. депозира жалби към различни институции след като е приключило дело между родителите, касаещо дължимата издръжка за детето. А. Г. посочил, че има голяма разлика в поведението на Н. след прекараното време с бащата - затварял се стаята си, ставал вербално агресивен към сестра си, отказвал да прибира дрехите си или да спазва правила. А. Г. категорично отрича да е упражнявал насилие спрямо Н., не толерира повече дъщеря си, дори е по-строг към нея, тъй като тя е попалава. Споделя, че М. е силно привързана към брат си.

На 11.11.2021г. между жалбоподателя и С. С. е проведена среща в ДСП – Л., за която е съставен работен протокол. От него е видно, че родителите са на противоположни мнения относно положението на малолетния им син. Бащата категорично твърди, че върху Н. се упражнява емоционално изнудване от страна на майката, която се стреми да обърка детето, базирайки се на отразеното в доклада на г-жа К.. Бащата заявява, че детето е затворено от 3 седмици, дори не ходи на спорт. Според бащата майката negliжира здравето на детето и не му дава джобни. Г. З. твърди, че майката тормози и манипулира детето. Майката С. С. твърди, че бащата настройва детето спрямо нея. Тя споделя, че Н. е неспокоен и има двойствено поведение - при нея се държи по един начин, а при бащата по друг. При проведена среща между родителите, независимо от дългия период на раздялата им и създаването на нови семейства, между жалбоподателя З. и С. С. се установява голямо напрежение и продължаващо обвинително поведение по въпроси, касаещи събития преди раздялата им. Между родителите липсва конструктивен диалог по въпроси, касаещи интереса на малолетния им син Н.. Родителите са консултирани по Семейния кодекс и по Закона за закрила на детето за правата и задълженията им като родители и за потребностите на детето, съобразно възрастта му, за необходимостта то да не бъде въвличано в конфликтите между родителите, да не стават обект и свидетел на насилие, да се полагат всеотдайни и отговорни грижи за малолетния Н.. Всички гореизложени обстоятелства са описани в писмо изх. № 30-103169#1/12.11.2021г., с посочването, че след издаване на ПОП на майката и детето работата по сигнала ще бъде прекратена. Със същото писмо ДСП-Л. информират РДСП-С. град за проведените срещи и споделеното от участниците в тях, съгласно отразеното в съставените за това протоколи. В заключение е прието, че с тях следва да работи психолог, за което майката е депозирала заявление, а бащата е насочен към ДСП на чиято територия живее. ДСП Л. отчита, че за правилното личностно развитие на детето е необходимо то да има връзка и с двамата си родители и разширените си семейства, която да бъде осъществена по безопасен и сигурен за него начин. Нарушаването и драстичното прекъсване на връзката "родител-дете" не е в интерес на Н. и би се отразило негативно на емоционалното му състояние и на психическото му развитие. Детето не трябва да става обект и свидетел на насилие и да не се манипулира неговото мнение от който и да било от значимите за него възрастни. С оглед подобряване комуникацията между

родителите, с цел възпрепятстване на бъдещи психически травми при детето, ДСП - Л. счита, че е необходимо родителите и детето да работят продължително време с психолози към лицензиран доставчик на социални услуги, за което били консултирани.

На 12.11.2021г. е изготвен доклад за оценка на постъпилия от жалбоподателя З. сигнал от ДСП-Л., в който са посочени действията, предприети по него – срещи с родителите и детето, писма до личния лекар и училището, в което учи Н., като по същество се описват хронологията на отношенията между родителите. След раздялата им майката посочва, че режимът на контакт се спазва, така както е постановен от съда. При промяна на някой от режимите, това се случвало с писменото съгласие и на двамата. С. информира, че когато Н. се върне от дома на баща си, е нервен. В следващите дни се успокоява. Няколко пъти се случвало, след режим на контакти с бащата, малолетния Н. да казва на майка си, че желае да живее с баща си, след това променял мнението си. С. С. категорично заявява, че тя и настоящият ѝ партньор не са упражнявали насилие спрямо детето. Майката твърди, че бащата убеждавал детето, че когато две деца имат една и съща майка, не са брат и сестра, а когато имат един и същ баща са брат и сестра. Малолетният Н. разказвал на майка си, че баща му е казвал, че тя го е родила секцио, защото я е мързяло да го роди нормално, както и, че го е тъпчела нарочно с храна, за да повръща, детето било с рефлукс. Детето настоявало пред майка си, че баща му казва истината. Н. има по-малка сестричка М., двете деца са в добри отношения, по мнение на майката. Майката споделя, че Н. посещава периодично психолог във връзка с това, че е много нервен след режим на контакти с бащата. До 5 -годишна възраст посещава и логопед. Преди известен период детето имало тикове, които към настоящия момент не се проявяват. Психологът бил на мнение, че тикове са вследствие на напрежението между родителите и промените в семейното им положение. С. С. споделя, че не дава джобни на детето, за да се храни с обядът в училище, състоящ се от супа, основно и десерт, като му приготвя допълнителен десерт /плод/ в чантата. Майката се стреми да осигурява здравословна храна на детето. Тя твърди, че бащата посещава детето в училището и му дава джобни, с които Н. си купува различни пържени храни, след което има проблем със стомаха.

С писмо изх. № 22-12-003819#1/17.11.2021г. АСП уведомява Г. З. за извършените действия по сигнала, проведения разговор с майката и детето, както и че са налице подходящи социални услуги, които работят в посока медиация между родителите и преодоляване на конфликти и кризи в отношенията, които биха помогнали за подобряване на комуникацията с майката на детето, както и да им помогнат като родители да формират у сина им чувство на сигурност и емоционална подкрепа, за която цел е необходимо да се обърне към съответната ДСП. Това писмо жалбоподателят не е възприел като отговор на подадената от него на 13.10.2021г. жалба и е оспорил мълчалив отказ на директора на ДСП Л. пред съда. По жалбата е образувано адм. дело № 12629/2021г. на АССГ. С решение № 3624 от 31.05.2022г. съдът е отменил мълчаливи отказ и е върнал преписката на ДСП „Л.“ за произнасяне по жалбата съобразно дадените от съда указания в едномесечен срок. Решението е влязло в сила на 23.06.2022г. и е получено от ответника на 11.07.2022г.

Междувременно на 06.12.2021г. е съставен доклад за оценка на получен сигнал от директора на 73 СУ за упражняване на насилие върху Н. от страна на баща му в учебното заведение. Сигналът е препратен на ДСП В., от където на 13.12.2021г. е

получен отговор. В него се посочва, че е проведена среща с бащата, на която същият споделил, че през ноември 2021г. е посетил училищния психолог с молба да работи с детето и отрича да упражнил насилие спрямо него. Повторно е изискана информация от училището, както и са проведени разговори с двамата родители и с детето, като родителите са приканени да постигнат споразумение. На 11.01.2022г. от центъра за обществена подкрепа към фондация „Асоциация Анимус“ е получена информация, че по изготвената предварителна оценка на потребностите дете/родител от социална услуга за С. С. и сина й Н., са осъществени срещи с г-жа С., като същата е съгласувала изготвената оценка и плана за предоставянето на социална услуга: психологическо консултиране и подкрепа. За тази услуга с нея е сключен договор. Същото се отнася и оценката и плана за консултиране с детето Н.. Моли се и бащата да бъде насочен към ползване на подходяща социална услуга. Втора такава молба е отправена с междинен доклад от 15.04.2022г. от фондация „Анимус“ до ДСП „Л.“, като е посочено, че работата с майката и детето върви съобразно плана за предоставяне на социална услуга. Следващи такива междинни доклади са изготвени съответно на 19.05.2022г., 29.07.2022г., 29.08.2022г., 18.10.2022г. и 15.11.2022г. Няма данни бащата да е потърсил социална услуга.

На 06.07.2022г. директора на ДСП Л. е изпратил писмо до бащата Г. З., в което го уведомил за извършените действия както преди, така и след постановяване на съдебното решение по адм. дело № 12629/2021г. на АССГ, като му е напомнено, че е консултиран за необходимостта от ползване на психологическа подкрепа към лицензиран доставчик на социални услуги. Майката и детето вече се ползват от такива от фондация „Анимус“. В заключение е посочено, че не са установени рискови фактори при отглеждането на малолетния Н., поради което не е започвана работа по случая. Писмото е получено от жалбоподателя на 13.07.2022г.

При така установеното от фактическа страна, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, като подадена в срок – на 27.07.2022г. (плик на л.13), срещу акт с неблагоприятно за молителя съдържание, а разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА, поради следните съображения:

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК. В тази връзка се установява, че оспореното писмо е издадено от компетентен административен орган – директора на ДСП Л. съгласно чл.18, ал.4 от ППЗЗДет., поради което не е налице предпоставката за отмяната му по смисъла на чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 1 от АПК.

На второ място, оспореното писмо е в законоустановената форма и не подлежи на отмяна съгласно чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 2 от АПК. Посочени са обективно и пълно фактическите основания, въз основа на които е направен извод, че липсват рискови фактори по отглеждането на детето, поради което не е започвана работа по случая, т.е. не е налице основание за издаване на задължително предписание. Мотивите на административния акт се допълват изцяло от събраните по преписката писмени доказателства – както преди, така и след влизане в сила на съдебното решение по адм. дело № 12629/2021г.

На трето място, съдът констатира, че не са допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила и на материалния закон– предпоставки за отмяна на акта на основание чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 3 и 4 от АПК. Специализиран

орган за провеждане на политиката за закрила на детето в общината е дирекция ДСП, в която се създава отдел за закрила на детето /чл. 20, ал. 1, чл. 6, ал. 1, т. 2 ЗЗДет/. Съгласно разпоредбата на чл.16, ал.1 от ППЗЗДет. срокът за събиране на първоначална информация и оценяване по сигнала е 10 дни от получаването му в дирекция "Социално подпомагане", за което се изготвя доклад от социалния работник съгласно приложение № 1. Видно от материалите по делото е изготвен доклад по Приложение №1 от ал.1 на чл.16 от ППЗЗДет. Не е изготвен доклад по Приложение №1а към чл.16, ал.2 от ППЗЗДет., защото същият се съставя при откриване на случай по смисъла на чл. 15 от ППЗЗДет., а такъв не е открит. Тук е мястото да се посочи, че случай се открива при установяване на риск за детето, а в случая такъв не е установен. Дете в риск е дете, за което съществува опасност от увреждане на неговото физическо, психическо, нравствено, интелектуално и социално развитие /§ 1, т. 11, б. "в" ДР ЗЗДет/. В случая по делото няма никакви данни за детето да съществува опасност от какъвто и да било тип увреждане на неговото развитие, доколкото същото е нормално развито за възрастта си, расте в нормална семейна среда и има нормални отношения с връстниците си. Същото се отнася и до справянето му като ученик и възпитанието му, като единственото напрежение, на което е изложен, е следствие от обтегнатите отношения между родителите, с които поддържа редовни контакти. Следователно правилно административният орган не е съставил доклад по Приложение №1а към чл.16, ал.2 от ППЗЗДет. Същото се отнася и до плана за действие по чл.16а от ППЗДет. и формуляра „Развитие на случая“ по чл.17 от ППЗДет., които също се изготвят при откриване на случай, какъвто липсва. Административният орган се е съобразил с желанието на родителите да работят с психолози във фондация „Асоциация Анимус“, както е посочено в т.11 от доклада по чл. 16, ал.1 от ППЗЗДет. Горното е в съответствие с чл. 20, ал.1 -4 от ППЗЗДет., според които разпоредби при постигане на съгласие за предоставяне на социални услуги и избор на доставчика на социалната услуга между дирекция "Социално подпомагане" и родителите на детето или настойниците и попечителите, те подават писмено заявление до директора на дирекция "Социално подпомагане" по настоящия адрес на детето. Дирекция "Социално подпомагане" дава направление съгласно приложение № 4 до доставчика на социалната услуга. В случая такова съгласие е постигнато и майката на детето и самото дете потърсили Център за обществена подкрепа към Фондация „Асоциация Анимус“ за ползване на социална услуга: психологическо консултиране и подкрепа. От този център са изготвени индивидуална оценка на потребностите на майката и детето и план за предоставяне на социална услуга. В хода на изпълнението им са съставени три междинни доклада, от които е видно, че майката сътрудничи на психолозите с оглед запазване най-добрия интерес на детето. Следователно не са налице предпоставките по чл. 18, ал.4 във връзка с ал.3 от ППЗЗДет., а именно отказ за сътрудничество от страна на майката, които да обосноват необходимост от издаване на задължително предписание. Отказът да се издаде задължително предписание по отношение на майката не представлява и неизпълнение на съдебното решение по адм.дело № 12629/2021г. на АССГ, доколкото указанията на съда касаят издаване на изричен акт, като е

посочено, че съдът няма правомощия да укаже на административния орган какво да бъде съдържанието на този акт. В случая процесното писмо е прието от ВАС с определение по адм. дело № 9854/2022г. като изричен отказ да се издаде задължително предписание по чл. 18а, ал.4 от ППЗЗДет., следователно е изпълнено указанието на съда.

Следва да се отбележи, че именно жалбоподателят не оказва необходимото съдействие, като не търси препоръчаните му социални услуги по З., въпреки че е изразил съгласие за това, не се свързва с доставчик на такива услуги, въпреки че това е необходимо според междинните доклади, съставени от фондация „Асоциация Анимус“, и отдава цялата си енергия в депозиране на жалби и сигнали, които практически не допринасят нищо в интерес на детето. В дискреционната власт на административния орган обаче е преценката дали бащата оказва необходимото сътрудничество, поради което съдът няма правомощия да се произнася в този смисъл.

В заключение съдът приема, че писмо № ПР/Д-С-ЛЗ-218-001 от 06.07.2022г. на директора на дирекция „Социално подпомагане“- Л., С., в което съгласно определение № 10536 от 21.11.2022г. на ВАС по адм. дело № 9854/2022г. е обективиран отказ да се издаде задължително предписание по чл. 18а, ал.4 от ППЗЗДет., е законосъобразен административен акт, като издаден от компетентен административен орган, в установената форма и при спазване на административнопроизводствените правила, в съответствие с материалния закон и неговата цел, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора на ответника се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 лв. съгласно чл. 78, ал.8 от ГПК във връзка с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, 41-и състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Г. А. З. от [населено място], чрез адв. П., срещу писмо № ПР/Д-С-ЛЗ-218-001 от 06.07.2022г. на директора на дирекция „Социално подпомагане“- Л., С..

ОСЪЖДА Г. А. З. от [населено място] да заплати на дирекция „Социално подпомагане“- Л. сумата от 200лв. юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14 - дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София - град пред Върховния административен съд на Република България.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл. 137 АПК.

Съдия: